

تحلیل جامعه‌شناختی پدیده وندالیسم

(نمونه پژوهی شهر مشهد)

غلامرضا صدیق‌آورعی؛ عضو هیئت علمی گروه علوم اجتماعی دانشگاه فردوسی مشهد

دکتر محسن نوغانی؛ عضو هیئت علمی گروه علوم اجتماعی دانشگاه فردوسی مشهد

غلامرضا بابایی؛ عضو گروه علوم اجتماعی جهاد دانشگاهی مشهد

هدف پژوهش حاضر بررسی میراث و انواع رفتارهای منحرب به امکانات شهرداری است و در کنار آن عوامل مؤثر بر این نوع رفتارها را مورد بررسی قرار می‌دهد. در این پژوهش، وندالیسم عبارت است از رفتاری ناپهناجار، که به صورت ارادی و آگاهانه، منحرب به تخریب و زیان رساندن به اموال و امکاناتی است که به گونه‌ای زیر نظر شهرداری است. روش این تحقیق پیمایشی، واحد مشاهده و تحلیل فرد است. جامعه آماری بوجوانان و جوانان سین ۱۵ تا ۳۲ سال ساکن در شهر مشهد در سال ۱۳۸۵ بوده‌اند. حجم نمونه ۶۰۱ نفر تعیین شده که نسبت جمعیت هر منطقه توزیع شده است. نتایج تحقیق نشان می‌دهد بیشترین رفتار ناپهناجار، راه رفتن روی چمن با ۶۲٪ درصد و در مرتبه بعدی ریختن آشغال در پارک، ریحانان با ۵۵٪ درصد است. کمترین رفتار ناپهناجار هم تخریب منطقه شش با ۲۷ درصد به میزان زیاد بوده است و کمترین درصد انجام رفتارها، در منطقه نامن با ۲۲ درصد و بعد از آن منطقه شش با ۲۷ درصد به میزان زیاد مرتکب انجام رفتارهای ناپهناجار شده‌اند. و مردان از زنان و مجردان از متأهلان بیشتر دست به انجام رفتارهای ناپهناجار می‌زنند. افرادی که دارای سن کمتری هستند این رفتارها را بیشتر انجام می‌دهند. ۲۹٪ درصد از پاسخ‌گویان دلیل تخریب، اقله‌ها در دروس و ۱۷٪ درصد تفنن و لذت بردن را دلیل آن می‌دانند. نتایج آزمون‌های آماری مؤید موارد زیر است: آزمون فرد، ناکامی فرد در استفاده از امکانات شهرداری، احساس در استفاده از امکانات شهرداری، مورد تأیید اجتماعی قرار گرفتن و میزان و شدت ارتباط با گروه هم‌پایه با انجام رفتارهای ناپهناجار، رابطه مثبت و در مقابل تعقیب به وسایل عمومی، احساس ناراحتی فرد از صدمه دیدن اموال عمومی و واکنش فرد نسبت به تخریب اموال عمومی با انجام رفتارهای ناپهناجار رابطه منفی داشته‌اند و

عبره

وزگان کلیدی، ناپهناجاری‌های اجتماعی، وندالیسم، اموال شهرداری، رفتارهای ناپهناجار.